

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/105/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210941
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210941.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Malíkovej a členov senátu JUDr. Romana Tichého a JUDr. Adriany Gallovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpená spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/139/2012-71 zo dňa 5. decembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh zamietol a vo výroku, ktorým účastníkom náhradu trov konania nepriznal, **p o t v r d z u j e**.

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým zamietol návrh na prerušenie konania, **z r u š u j e** a konanie o návrhu navrhovateľa na prerušenie konania **z a s t a v u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa o zaplatenie náhrady škody vo výške 175,- eur a nemajetkovej ujmy vo výške 221,28 eur, účastníkom náhradu trov konania nepriznal, návrh na prerušenie konania zamietol.

Z dôvodov rozsudku vyplýva, že po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť. Nesprávnym úradným postupom môže byť akákoľvek činnosť súdu spojená s výkonom právomoci, v súvislosti s ktorou dôjde k porušeniu pravidiel ustanovených právnym poriadkom. Bezpochyby jedným z takýchto pravidiel sú aj zákonné lehoty na rozhodnutie súdu. Samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty však nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie práva účastníka konania na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. V prejednávanej veci súd prihliadol najmä na povahu procesného úkonu súdu, spočívajúceho v rozhodnutí o návrhu na zmenu exekútora a procesný postup exekučného súdu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. Po doručení návrhu súd vyzval pôvodnú súdnu exekútoriku na predloženie kompletného exekútorskeho spisu a špecifikácie trov exekúcie. V danej veci bol súdu predložený kompletný spisový materiál 15.02.2011, to znamená po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie. Daný nevyhnutný procesný postup exekučného súdu v konaní o návrhu na zmenu súdneho exekútora je tak objektívne spôsobilý vyvolať predĺženie zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie. Rozsah prekročenia

zákonnej lehoty na rozhodnutie je adekvátny všetkým úkonom, ktoré bolo potrebné vykonať. Nemožno tiež opomenúť skutočnosť, že navrhovateľ podával návrhy na zmenu súdneho exekútora hromadne, takmer vo všetkých konaniach, v ktorých si pôvodne uplatňoval svoje nároky prostredníctvom iných súdnych exekútorov. Pokiaľ navrhovateľ postupoval takýmto spôsobom, musel si byť sám vedomý, že objektívne môže nastať situácia, že súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal ani výšku uplatnenej škody. Navyiac za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhrádza skutočná škoda, pričom z uplatnených súm vyplýva, že navrhovateľ požaduje akúsi paušálnu náhradu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že náhrady sú totožné s náhradami v iných konaniach vedených na tunajšom súde. Navrhovateľ neunesol ani dôkazné bremeno v príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Už len samotná špecifikácia majetkovej škody vylučuje, aby navrhovateľovi v súvislosti s tým, že súd nerozhodol o zmene súdneho exekútora v zákonnej lehote, vznikla škoda tak, ako si ju uplatnil. Náklady spojené so správou pohľadávok informačného systému, udržiavaním a správou tohto systému a administratívou listín a komunikáciou so súdnymi exekútormi sú bežnými administratívnymi nákladmi navrhovateľa, ktoré vznikajú v priebehu celého exekučného konania, bez ohľadu na to, či súd rozhoduje o akomkoľvek procesnom návrhu. Tieto náklady objektívne nemohlo vyvolať len to, že exekučný súd nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, táto v prípade vzniku zodpovednosti štátu patrí poškodenému iba za splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. Ak by bol v konaní preukázaný vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu, je vzhľadom na osobu navrhovateľa závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosť, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mali navrhovateľovi vzniknúť, náhrada nemajetkovej ujmy vylúčená. Navyše sa navrhovateľ zmenou súdneho exekútora domáhal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, vo vzťahu ku ktorému ústavný súd zaujal názor v náleze zo dňa 13.04.2011 sp. zn. III. ÚS 322/2010, podľa ktorého skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľa, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný aj v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Návrh je v tejto časti aj v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa, ktorá mala v konaní úspech, si trovy nevyčísliła a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne nevyplývali.

Pokiaľ ide o podanie navrhovateľa, ktorým požiadal o zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ide o totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté. Súd opätovný návrh posúdil ako nedôvodný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania.

Voči citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Namietá, že v konaní došlo k vadám - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Súd prejednal vec v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súdu preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ak tak spravil, odňal tým žalobcovi právo na konanie pred súdom. Poukazuje na ust. § 15 O. s. p. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodovaciu prax Krajských súdov v Trnave, Nitre a Prešove. Tiež poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností, s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom

vykonával úkony a rozhodol vylúčený sudca. Konečné rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podáva proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania, čo zakladá porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu. Žalobca nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žalobca sa nemal možnosť vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Navrhovateľ ďalej namieta, že v danej veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, čím bolo porušené právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces. Ak žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu v zmysle ust. § 114 ods. 3 O. s. p., mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p. Skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdý skutkový stav. Namiesto toho súd bez nariadenia pojednávania doplnil skutkový základ dokazovaním, ktorého obsah a rozsah si určil sám, ignorujúc ust. § 153b O. s. p. Z uvedených dôvodov žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vrátil okresnému súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) napadnutý rozsudok postupom v zmysle ust. § 156 ods. 3 O. s. p. potvrdil v zmysle ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. vo výrokoch, ktorými okresný súd zamietol návrh a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil správny právny záver.

V zmysle ust. § 212 ods. 1 O. s. p., odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

V tejto súvislosti krajský súd poukazuje, že odvolacie dôvody uvádzané v odvolaní nekorešponujú s právnymi dôvodmi a skutkovými zisteniami, na ktorých je založené napadnuté rozhodnutie. Navrhovateľ zrejme tým, že podáva hromadné podania, dostatočne nerozlišuje medzi jednotlivými rozhodnutiami súdov.

Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je však odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu. Ust. § 212 ods. 2 O. s. p. vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podstatná časť odvolacích námietok navrhovateľa je založená na tvrdení, že vo veci nerozhodoval nestranný sudca. Krajský súd v Žiline, ako súd nadriadený, rozhodol uznesením č. k. 10NcC/54/2012-15 zo dňa 28.02.2013, že zákonná sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Iveta Žišková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci. Od vydania tohto rozhodnutia, v ktorom krajský súd podrobne uviedol dôvody, pre ktoré zákonnú sudkyňu možno považovať za nestrannú zo subjektívneho aj objektívneho hľadiska, nedošlo k žiadnym novým skutočnostiam majúcim vplyv na nestrannosť zákonnej sudkyne.

Navrhovateľ opakovane namieta postup okresného súdu, ktorým mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom, keď okresný súd napriek jeho neprítomnosti vykonal pojednávanie, hoci boli splnené podmienky pre odročenie pojednávania, neoboznámil ho s vykonanými dôkazmi, neumožnil mu byť oboznámený s obsahom prednesov protistrany, vyjadriť sa k nim, navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení, odňal mu možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Musí ísť však o znemožnenie realizácie konkrétnych procesných práv, ktoré by inak účastník mohol pred súdom uplatniť a z ktorých bol v dôsledku nesprávneho postupu súdu vylúčený.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníka zúčastniť sa nariadeného pojednávania. Pojednávanie môže byť odročené iba z dôležitého dôvodu.

V zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p., súd pokračuje v konaní aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takéhoto účastníka, prihliadne pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy.

Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Dôvody uvedené navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie pojednávania. Podanie návrhu na prerušenie konania nie je spôsobilým dôvodom pre odročenie pojednávania, keď o takomto návrhu možno rozhodnúť priamo na pojednávaní, ako to okresný súd aj urobil. V danej veci tiež nemožno prehliadnuť, že išlo o podanie totožného návrhu na prerušenie konania, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté (bližšie sa touto skutočnosťou bude odvolací súd zaoberať v ďalšom texte odôvodnenia). Predvolanie na nariadený termín pojednávania bolo navrhovateľovi, ako aj jeho právnomu zástupcovi doručené včas, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania. Rovnako bolo právnomu zástupcovi navrhovateľa riadne doručené aj vyjadrenie odporcu.

Väčšina procesných oprávnení a povinností účastníka v občianskom súdnom konaní sa realizuje na pojednávaní. Svoje oprávnenia môže účastník realizovať za predpokladu, že sa pojednávania zúčastní. Za odňatie možnosti konať pred súdom ako odvolací dôvod možno považovať iba odňatie práv spôsobené procesnou činnosťou súdu, nie opomenutím alebo pasivitou účastníka. Navrhovateľ a jeho právny zástupca sa pojednávania nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tým si sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p., ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Okresný súd postupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa.

Dôvodné nie sú ani tvrdenia odvolateľa, že súd si určil sám okruh a rozsah dokazovania. Zo zápisnice o súdnom pojednávaní vyplýva, že dokazovanie bolo vykonané výlučne oboznámením listín nachádzajúcich sa v spise, ako aj oboznámením exekučného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 5Er/555/2005, ktorého dôkazu sa dovoľával samotný navrhovateľ.

Tvrdenie odvolateľa, že v danej veci bolo neprípustné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, je zmaťočné, keďže v danej veci k takémuto stavu nedošlo.

Nedôvodná je aj odvolacia námietka navrhovateľa o povinnosti súdu rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keďže žalovaný nereagoval na výzvu súdu, aby predložil písomné vyjadrenie k žalobnému návrhu. Vydať rozsudok pre zmeškanie v zmysle ust. § 153b O. s. p. je možnosťou, nie povinnosťou okresného súdu. Takéto riešenie prichádza do úvahy iba v prípade, ak žalobcom tvrdený skutkový stav, ktorý sa stáva skutkovým základom rozsudku, považuje súd za nesporný. V danej veci to však konštatovať nemožno.

Odvolicie námietky navrhovateľa sa nedotýkajú hmotnoprávných dôvodov, pre ktoré okresný súd žalobu zamietol.

Hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia uplatneného nároku žalobcu bolo nepreukázanie podmienok zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Navrhovateľ v danom prípade odôvodňoval nesprávny úradný postup exekučného súdu nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom ustanovenom čase. Zo skutkových a právnych záverov prvostupňového súdu vyplýva, že hoci súd nerozhodol o žiadosti o zmenu exekútora v 30-dňovej lehote, okresný súd konal riadne a bez prieťahov. Zároveň došiel aj k záveru, že chýbajú ďalšie predpoklady vzniku zodpovednostného vzťahu, ktorými sú škoda a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Navrhovateľ nijako nenapadol uvedené skutkové a právne závery okresného súdu, ktoré boli hmotnoprávnym dôvodom zamietnutia nároku, a preto tieto nie sú predmetom odvolacieho prieskumu.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom vznikne iba pri taxatívnom naplnení všetkých podmienok zodpovednosti, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom.

Okresný súd správne konšatoval, že v danom prípade podmienka nesprávneho úradného postupu naplnená nebola.

Pokiaľ ide o zákonnú 30-dňovú lehotu stanovenú súdu na rozhodnutie o žiadosti o zmenu súdneho exekútora, táto bola do Exekučného poriadku zavedená novelou Exekučného poriadku zákonom č. 341/2005 Z. z. s účinnosťou od 01.09.2005. Vychádzajúc z ust. § 238 ods. 1, 2 citovanej novely (prechodné ustanovenia) konania začaté pred 01.09.2005 sa dokončia podľa doterajších predpisov. Konanie v predmetnej veci začalo pred 01.09.2005, kedy zákonná lehota na rozhodnutie o žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora ustanovená nebola.

Krajský súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu, že o žiadosti o zmenu súdneho exekútora konal bez prieťahov, kedy v období medzi podaním žiadosti zo strany oprávneného, ku ktorej došlo 22.11.2010 a vydaním rozhodnutia, ktoré bolo vydané 15.04.2011, vykonával efektívne prípravné úkony potrebné na rozhodnutie o predmetnej žiadosti (zabezpečenie exekútorského spisu nevyhnutného pre rozhodnutie o trovách doterajšieho súdneho exekútora).

V súdnej veci potom nemožno konštatovať nesprávny úradný postup zo strany exekučného súdu a je právne irelevantné skúmanie ďalších podmienok zodpovednostného vzťahu.

Vzhľadom na to, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nemožno konštatovať zároveň naplnenie predpokladov pre vznik nemajetkovej ujmy na strane navrhovateľa.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že okresný súd vec prejednal a rozhodol zákonným spôsobom, keď v súlade so zásadou kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom konania realizáciu ich procesných práv priznaných im Občianskym súdnym poriadkom. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O. s. p. správne a presvedčivo odôvodnil.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu vo veci samej ako vecne správny potvrdil, vrátane odvolaním nenapadnutého, závislého výroku o trovách prvostupňového konania, ktoré taktiež vykazujú vecnú správnosť.

Navrhovateľ sa odvoláva aj proti výroku, ktorým okresný súd zamietol jeho návrh na prerušenie konania.

Z obsahu spisu vyplýva, že podaním navrhovateľa zo dňa 20.06.2013 (č. l. 31 - 33 spisu) navrhovateľ požiadal o prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom má byť posúdenie tvrdeného porušenia práva navrhovateľa na zákonného sudcu a na nestranný súd. Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením č. k. 6C/139/2012-36 zo dňa 27. júna 2013 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. Toto rozhodnutie bolo potvrdené na odvolanie navrhovateľa uznesením Krajského súdu Žilina č. k. 7Co/314/2013-54 zo dňa 11. septembra 2013.

Následne navrhovateľ dňa 28. novembra 2013 podal na okresný súd absolútne identické podanie - návrh na prerušenie konania (č. l. 62 - 63 spisu), ktorým sa opakovane domáhal prerušenia konania z identických dôvodov, pre aké bol návrh na prerušenie konania právoplatne zamietnutý. Okresný súd tomuto procesnému návrhu opätovne nevyhovel a predmetom aktuálneho odvolacieho konania je práve opakované zamietnutie návrhu navrhovateľa na prerušenie konania.

Z princípu právneho štátu vyplývajúca požiadavka právnej istoty určuje, aby v prípade, ak súd už právoplatne vyriešil určitú otázku, táto skutočnosť bola považovaná za záväznú úpravu takejto otázky a nebolo možné s výnimkou mimoriadnych opravných prostriedkov domáhať sa jej opätovného preskúmania a vnášať tým neistotu do občianskoprávných vzťahov. Opätovné prejednanie takejto veci by bolo neprípustným zásahom do nezmeniteľnosti a záväznosti súdneho rozhodnutia ako jeho vlastností vyplývajúcich z materiálnej stránky právoplatnosti takéhoto rozhodnutia - autoritatívneho prejavu vôle súdu (štátneho orgánu), ktorým bol vyriešený spor alebo upravené iné práva a povinnosti a ktorým sa musí riadiť ten, komu je adresované. Konkrétnym prejavom nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí je prekážka veci právoplatne rozhodnutej (res iudicatae), ktorá je podľa ust. § 159 ods. 3 O. s. p. považovaná za neodstrániteľný nedostatok podmienok občianskeho súdneho konania.

Účinok nezmeniteľnosti prejavujú aj iné, než meritórne rozhodnutia (§ 167 ods. 2 O. s. p.), nakoľko je nepochybné, že i v prípade právoplatných procesných rozhodnutí je potrebné chrániť stav nimi vytvorený a zamedziť jeho následným revíziám.

V súdnej veci možno nepochybne konštatovať, že ide o totožnú vec medzi rovnakými účastníkmi konania, o ktorej už okresný súd právoplatne rozhodol skorším rozhodnutím o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Podanie navrhovateľa je doslovnou kópiou skoršieho návrhu na prerušenie konania.

Rozhodnutie o prerušení konania, o ktorom už okresný súd skôr právoplatne rozhodol, nie je uznesením, ktorým sa upravuje vedenie konania a jeho účinkami je okresný súd viazaný.

Okresný súd preto pochybil, keď opätovne rozhodol o procesnej otázke, ktorú už právoplatne ustálil.

Z uvedených dôvodov odvolací súd výrok rozsudku okresného súdu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania v zmysle ust. § 221 ods. 1 písm. d) O. s. p. zrušil a konanie zastavil v zmysle ust. § 221 ods. 2 O. s. p. s poukazom na ust. § 167 ods. 2 a § 159 ods. 3 O. s. p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. Odporca bol v odvolacom konaní úspešný, trovy konania si však neuplatnil a z obsahu spisu mu vznik trov odvolacieho konania nevyplýva, preto odvolací súd odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok prípustný nie je.